

Ն Ա Մ Ա Կ Ն Ե Ր

Թող կու տանք միայն իոս այն քաղմամբ շնորհալուրական նամակներէն, զորոնք ընդունեցաւ Միաբանութիւնս ամէն ուղղութենէ եւ ամէն լեզուէ, միայն նետեւեալներն հրատարակել, որոնք մասնաւորապէս «Հանդես Ամառեայ», 25ամեայ գործունէութեան կը հային:

Առթիւս նաեւ խմբագրութիւնս կը յայտնէ իւր խորին շնորհակալութիւնն այն ամէն աղնի մտքերու, որոնք թէ՛ հնազանդ իւր թէ՛ մանաւանդ նամակներով ողջունեցին Նշանակալից 25ամեակը եւ թուոն ու խուոն քաղերով անոր կենաց երկարութիւն եւ անփոփոխ յարատեւութիւն մաղթեցին:

ԽՄԲԱԿՐՈՒԹԻՒՆՆ

Առ Գեր. Գր. Գովթիկեան . . .

Սրբադիպարէն Լայր. Այսօր 2եր Բաճանայութեան Գերեմանայ Գերեմանայ տօնի տարեկէնի, ամենամեծ հրճուածքով գալիս եմ Սրբութեանդ շնորհալուրէն 2եր գործունէութեան յաղթանակը եւ ուրախակցելու 2եղ հետ ինչպէս աշակերտը իր ուսուցչապետի հովանու տակ:

Դուք որ տառապանքը արհամարհելու ինձ վարժեցրիք, կենալի մէջ անհուն խնդրերիս պատճառը դարձաւ, Դուք որ ինձ անվերջ աշխատելու, անվճար գործելու դասը տուիք պատանի հասակումս 2եր կենդանի եւ օրինակելի բնիկացիքով. Դուք որ 2եր Լայրական խրատներով տակալու եւ պղքաբարու զենքերով զինեցիք հօգիս եւ կենալի մէջ մեղիքի ինձ, այսօր, 2եր Գերեմանայ Գերեմանայ 8օնին, չէի կարող զգացումներս դպել: չէի կարող չէ պատառել համեստութեան քողը եւ չէ գիտնէ 2եղ, սիրտս չէ բանալ 2եր առաջ եւ անսահման երախտիք 2եղ չէ յայտնել:

Ընդհարուրելով 2եր Գերեմանայ Գերեմանայ 8օնը, ցանկանում եմ 2եղ, Գերեմանայ 2առ Լայր, առողջ կենալով երկար տարիներ, համբերութիւն եւ սովորութիւն՝ տանելու այն լուծը, որ ուսերդ առած յաղթանակով մտաք յիսնադար տարին եւ տանելու պարտաւորում էք քանի որ այժ ու կարողութիւն ունիք:

2եր օրհնութիւնն աղերսող,

Միշտ անձնուէր աշակերտդ՝

ՍԱՐԳԻՍ ԱՏՐՊԵՏ

ԱՆԷՐ ԿԱՆՈՐԱԿՈՐ, 20 Օգոստոսի 1911:

Մեծապատիւ Լաւր. Լայ մատենագրութեան, քննադատութեան, բանասիրութեան, պատմութեան եւ ազգային լեզուի յառաջնադաս միւս բաղմանապէս Գերեմանայ Միաբանութիւնը դարձ մի ի վեր պատառական դեր խաղալու եւ անդին ծառայութիւններ մատուցել է: Ան խառնաշփոթ ժամանակներու պղտոր հասանքի միջոցին հայագիտութեան եւ հայ ուսման պահպան «օճակ» ներէն մինը հանգիստ-

նայով՝ ազգային լեզուի զարգացման եւ ուսումնասիրութեան կրակը միշտ անընդ պահելու եւ անոր լոյսն ու շեմութիւնը յաւորդ սերունդներուն առ խափան հասցնելու հետամուտ եղած է: Այդ բարձր պաշտօնը Միաբանութիւնը կատարել է օտար հողի վրայ, աննպաստ հանգամանքներով եւ այնպիսի զահողութիւններու գնով, որ զարմանք եւ հիացում կը պատճառեն ի տես հոգեկան կորովին այդ խումբ մը հայերու, որոնք իւրեանց վեհ նպատակին գիտակ, ամէն խաղերու ու խոշնդոսներու դէմ մղեցանք, ամբողջ դարի մը տեւողութեամբ, որոյ միջոցին ոչ միայն այդպիսի թոյլ եւ անպաշտպան կազմակերպութիւն մը, այլ անհամաձայն ունեւ հօր դաշնակցութիւններ իսպառ անհետացել են, առանց իրենց հետեւն անգամ թողնելու: Այդպիսի ծանր ժամանակներու քաղաքական մրիկներուն ու աշխարհային իրադրութեան Միաբանութիւնը կարողացել է դէմ յանդիման անաստան կանգնել ու ինքզինքը պահպանել շնորհիւ իր գաղափարական վեհ նպատակին: Այդ ոգին ու կորովը կենդանի պահպանել եւ Լայ ազգի համար լուսատու ջահի եւ փարոսի դերը շարունակել կատարելու, ինչպէս իր գոյութեան առաջին դարուն էր, երկրորդ դարու սեմին վրայ ալ՝ Միաբանութեան անդանին ուխտը պէտք է թեյալ: Այժմ, երբ օտար հօր ազգեր փոքր եւ թոյլ ազգութիւններու ինքնութիւնը խափանել եւ կամ իրենց քաղաքակրթութեան կաթնային մէջ անոնց լեզուն ու ինքնատուութիւնը ձուլել հայեցելու համար ոչ մի ջանք չեն ինչպէս, այդ վերջիններու՝ պահպան փարոսներու գործն դերը առաւել եւս մեծ նշանակութիւն կը ստանայ: Եթէ առաջ անոնց կրակը կը պղպուղ համեմատաբար խաւարային միջնայուրում, այժմ հոգեկան ճառագայթներով լուսաւոր տարածութեան մէջ է, որ անոնց ազգային ուրոյն ուղին լուսաւորելու եւ դանդաղեցնելու անհամաձայն հօր ջանքը թափելու ետեւէ պիտի ըլլան: Լաւրեւանայ ալեւոր, բայց միանգամայն երիտասարդական առողջ հիւսիսներով եւ ոյժերով անընդհատ պատաստաւոր Միաբանութեան Միաբանութեան համար կ'իյնայ պատասխանատու պաշտօն՝ չգոհանալ իր անցեալի փառաւոր գործունէութեան դափնիներով, այլ միշտ գէլեկ յառաջ խաղալ, գէպի

կենսատու ապագան, գէպ ի պայքար՝ ի խնդիր ազգային բարձր նպատակներու:

Եւրոպական կը յղեն թիւ 80048, 7609 Wiener Bank-Verein հաշիւ քրոնի գրամա-դրքը, ինդիկով պէշ գրամը «Հանգէս Ամօրեայ» ի պետերուն ծախսէլ, քանիք անիկա այն հայեթի է, որուն մէջ մասամբ մը կը յղուիայ Միաբանութեանդ ստեղծագործական անխնայ աշխատին հաշիւագործայ աշխատանքը: Թող «Հանգէս» միշտ պահէ իր ուշմտայ կերպարանը, թիւ մեղուալան գուրգուրանով շարունակէ հաւաքել իր էջերուն վրայ հայկական բարբառին եւ գիտութեան հրաշալի ծաղկեկերուն համբը հիւթն ու հատը: Երկիրը անխնայ եւ պաշտումի զգացմունքով կը թիւղեանում ու աչքէ կանցընում մէն մի թուողն պարունակող այն անպատեւելիք, որ աղիւնը կը ներկայանէ միջինի աղաւ աշխատանքի, որուն միջոց ընդեր կ'ընդեր եւ գիշերը ընդեր ընդեր, լուսին սիրահար արտեր, անօր անասանկ հարստութիւններուն իրազէ ուղեղներ, իրենաց աչքերուն լոյսը տնիայ թափերն են: «Հանգէս» Միւթ Մարեանց գրական գործունէութեան կենդանի կոթողն է:

Միաբանութեանց յարգել անգամներուն դժ եւ կատարեալ առաջնութիւն մաղկելով, մեծ խորին յարգանքով հաւատածք: Միաբանութեանդ անկեղծ համակող բարեկամ եւ «Հանգէս»ին հիացող ընկերացող:

ՅԱՎՀԱՆՆԵՍ ՊԼԵԽԻՆ

Մեծ. խմբ. «Հանգիս»:

Այս անգամ պիտի որախանար ճանապարհորդ մը եմէ յետաջգեղ անխորով գիտել իր արահետը, եւ աչքը մտաց վերագառնար տեսնելու այն բնական գեղեցկութիւնները եւ մարդկային հանձարոյն հիաղանք հրաշալիքները, քան թէ այն գիտարութիւնները եւ խոշորագոյնները՝ զոր յաղթեց եւ զիցք անյողող հաստատամտութեամբ, եւ միշտ շարունակեց իր ծաման առանց երբեք զղջալու թէ անոր վրայ կը գտնուի: Կամ թէ ըսնել նաւուղիդ մը շնորհ երբեք կուր տալով իր վաճառքները անպաշտել ալեաց, երբ առնոց գէժ մրցելով՝ հասնի վերջապէս իր գիտած նաւահանգիստը: Հայ ազգն ալ պէտք ունի այսպիսի վիճանն ուղի մը, որովչ եւ պարտադրական կամքի մը ամէն ինչ զոհելով՝ դարբնու կոյրանքը եւ ծածկուած ազգային գանձերը, գրական գաղանքները երեսան հանելու: Այս վիճանն ոգին, կ'ըսեմ, եղաւ Վիեննայի Միւթարեան Եւրոպայ Միաբանութիւնը, որ նուրից Ազգիկ անսորի պատմագրական հանգէսն է, նպատակ ունենալով գրադել լոկ հայութեամբ շինչ այն պահունքն «Հայ» հնչումն անգամ խորշիկ եր այն երկրին ուր գլխաւորաբար պիտի գործէր: Հանգիսն այսու վայրկեան մ'եւ շխարհանցաւ յառաջ մղելու իր ձեռնարկած գործը, զոհելով մարդ, աշխատանք, դրամ եւ այլ ամէն ինչ որ

կարեւոր էր իր նպատակին հասնելու, ինչպէս արգիւստի ալ հասաւ: Վասն զի անոր շնորհիւ ծագում առաւ ի սերկնում Հայ հին եւ նոր լեզուի եւ գրականութեան, աշխարհագրութեան եւ մասնագրութեան ուսումնասիրութիւնը, երեսան ելաւ առաջին Հայ տարագրին անունը եւ անոր կենաց թուականը, լոյս տեսան գաւառական բառերու եւ հայկական նշանաձեւերու հալը մը, գերմանացի բանասերներուն Հայոց վրայ դրած ուսումնասիրութեանց թարգմանութիւնները, մասնագրականներու մութ խորշերուն մէջ մնացած հայերէն գրչագրաց ցուցակներ եւ պատմական համամատութիւններ, որով այսօր որդուհայու ուղիղը՝ սխալէն, եւ հարապատրճան հարադրանք: Այս օգտաւոր գործին Հայ եւ օտար կարող գործներ պատիւ համարեցան մանակցիլ եւ բանասիրական յօդուածներով գեղու «Հանգէս»ին իրարանակ էջեր: Եւ ոչ միայն անոնք այլ եւ թափանցող ընթերցողներ գնահատելին անոր մեծ արժէքը ազգային բանասիրութեան հանդէպ, ոչ միայն մերագործներ, այլ եւ հեռուարները, վասն զի անոր թիւերը կ'երեւին այժմ նոյն իսկ հաւատանայ երկիրներուն մէջ: Ուստի իրաւամբ կրնայ պարծիլ այսօր Վիեննայի Միւթարեան Եւրոպայ Միաբանութիւնը իր «Հանգէս Ամօրեայ» ուղի եւ անոնք անոր շնամբար արժանիաց Եւրոպային, որուն հետ միասին կը հրճուին նաեւ անօր համակիրներն, որոնց թիւը հզօրաւոր կարծելու յաւակնութիւնն ունի: Այս թուողն մէջ կը գտնուի նաեւ Առաքելան Միաբանութիւնը, որ ստորագործողն միջոցաւ ի սրտէ կը մաղկէ եւս բազմադիմի արդեամբք տկաղուն ապագայ մը, 50ամայ սուեղիկիկ Եւրոպեան մը:

Հ. ԻՍԱՀԱՆՎ. Մ. ՍՐԱՊԵԼԻՆ

Միաբան Առնոտեան:

Որախութեան ջերմ գգադուքներով կը շնորհարարեմ ուսումնասիրութիւն շնամբար յորեւանք, որ ոչ միայն Միաբանութեանց յաղթանակն ու պարծանքը կը կողմէ, այլ եւ հայ բանասիրութեան եւ պատմագրութեան մէջ ընդհատական ողիկ յառաջդիմութեան մէջ գլխաւոր կոյարանն է, ուր պէտք է պահ մը կանգ առնելով ուրախութեամբ տեսնել համախումբ ամէն անոնք որ մեր աշխարհին պատմութիւնը հետապնդելու ճանապարհին վրայ լոյս սփռուող շեր գիտարին աշխատանքը գիտեն գնահատել:

Վերանման թէ որչափ գիտարութիւնների կ'ենթարկուի արտասահմանի մէջ ընդհանրապէս հայ թերթի եւ մանաւորապէս հայ բանասիրական թերթի մը հրատարակութիւնը, որի նպատակն է ընդառաջել պատմական նախապայքարունքներ, քանզի արմատացած սխալ գաղափարներ եւ նոր ուղիք մը բնակ պատմական նշանաձեւութիւնները հետապնդելու համար: Բայց Գիտը քաջութիւնն ունեցաւ այդ ապերախ եւ գիտարին գործը շարունակելու մէջ քառորդ դար անընդհատ եւ այսօր կրնայ պարծանքով նայիլ շեր

ետեւ թողած քարքարուտ եւ գծուարակին երկար ճանապարհին վրայ. դուք յեղաշրջեցիք միտքերը եւ բաւական լայնօրէն բացեց ճանապարհը ուրիշ ներքի յաւաքիւնութեան համար, մինչ 2-րդ նախորդներ հասկն համարական էին իրենց բըրձով մէջ երկու թեման հարուած միայն առջ, այդ մայցառուտ եւ անկրկ ուղին ցոյց առաւ համար ուրիշներին:

Սրտագին կը մտցնեմ որ Հնդկեւ Ամօրեայն ապրի շատ ու երկար տարիներ, իր գծուարին գործը շարունակելով հետզհետեւ աւելի յաւաքագրմելու համար հայ զատմութեան, Աշխարհագրութեան եւ Բանասիրութեան ասպարիզին մէջ, վայելելով այդ նպատակի համար ընդհանուրի նիւթական ու բարոյական աշակցութիւնը:

Խմբագիր-տնօրէն Արմէն- լրագրին

Մ. ՓՈՐՔՈՒԱՆԱԿԱՆ

Պատուարժան Խմբագրութիւն

«Հանդէս Ամօրեայն»

1911 տարին բանասիրութեան տեսակետով յոյժ նշանակալից է, վասն զի պատական Ուսումնաթիւրթ գր բոլորէ 25ամայ յորեկնական շրջան մը:

Այս առթիւ ուրախութիւնս չեմ կրնար դադար, եւ կը փութամ երախտագրական պարտքս հատուցանել 2-րդ, որ դիտարք նախնեաց Մատենագրութեան անկոխ գեանքներուն վրայէն քալելու եւ գծուարին խուզարկութեանց մէջէն յայլթական դուրս ելնել «առաջ խորտակուելու եւ շեղելու 2-րդ բարձր ուղղութիւնէն:

«Հանդէս Ամօրեայն» հայ հին աշխարհին եւ մատենագրութեան քննադատական եւ գիտական հետազոտութիւններու ճաշկերկ վարժեցուց մեզ քառորդ դարէ ի վեր:

Գրեթէ 1887-ին ի վեր հետեւած եմ իր յաջող ուսումնասիրութեանց, որոնք յետոյ ապա «Ազգային Մատենագրարն»ին ծնի շարքը կազմած են:

Հայատական տեղիք մը պիտի չըլլար կրկնել թէ Հայ Լեզուն, Պատմութիւնը, Աշխարհագրութիւնն ու Մատենագրութիւնը շատ բան կը պարտին «Հանդէս Ամօրեայն»ի քննական ու նոր մեթոտին, որով իր երկերը եւրոպական համբաւ ստացած են ու կը ստանան:

Հայ գրականութեան զոյգ փառքներն են վերնախիւսն ու վերնական Միւրթարեան Վանքերն, որոնք ստուգիւ միւրթարութիւն կը պատճառեն Մարտիրոս Ազգին, եւ Անոր կենդանութիւնն ու առուարկութիւնը կը կայմեն:

Ազգերու դաստարութեան մէջ քաղաքակրթութեւն ազգերու լոյով կը մնայ միշտ Հայուն տեղը, լրանի որ արժանաւոր ու գիտական դասակներ հին անցեալ փառքերուն վրայ յաջողած են նոր շէնք մը կերակել, որուն հոյակապ սիւներէն մին է «Հանդէս Ամօրեայն»:

Ասոր ապացոյց չէ՞ առաջիկայ 1911-ին իր կատարեալ ուղղութիւնը, որ վերնական Միւրթարեաններու աշխարհային խորունկ գիտակցութիւնը կը շնչատէ:

Ազգ մը, որպիսին է հայը, երբ մեկէն աւելի պոպպիտ խնամած թերթեր կը հասնէ, իրօք «Արեւմտեան» քաղաքակրթութեան բանակէն է Արեւելքի մէջ:

Ըմբռնելու է սակայն այս բարձր շարժումը, որ տեղի կ'ունենայ մեր շուրջը եւ մեզ համար: Իրապէս գնահատելու եւ ապրելներու է գէթ ասկէց վերջ Ազգին մեծութեան ու լուսաւորութեան խորհրդանիշն եղող քննական ու գիտական եղանակով հրատարակուող «Հանդէս»ները:

Ուրեմն իբր յառաջդիմական, խանդաղին կ'ողջունեմ «Հանդէս Ամօրեայն» 25ամակը, եւ կը մտցնեմ որ Պատ. Խմբագրութիւնը արժանի ըլլայ անոր 50ամակն տոնախմբելու: Թող այս կերպով Ազգը գտնէ անճառ սփոփանքներ ունենայ, Ընդունեց՝ գնահատանքս ու երախտագրութիւնս:

Մեծ ուղղութեան համակիր

Դիւանապետ կեդր. կրօն. ժողովոյ

ՏԻՐԱՅԸ Ծ. ՎԱՐԴԱՊԵՏ

Պարիս, 4 Մայիս 1911.

9, Rue Gazan.

Վեր. Հ. Խախագրասլն. 2-րդ 7 փետրուար 1911 թուականական նամակին ներփակեալ յօդուածով կը պատասխանեմ, գրական կերպով յայտնելու համար սերս ու համարումս միջուարն Միաբանութեանը կողմէ քառորդ դարէ ի վեր հրատարակուած ազգագուս «Հանդէս»ին:

Փորձով գիտեմ թէ որքան գծուարին է անխափան շարունակել մանադիտական թերթ մը, եւ այն՝ մեզ պէս տառապեալ, բազմաշարք ու բազմակարօտ ազգի մը մէջ: Եւրոպայի մէջ բոլոր մանադիտական թերթերը կառավարական նիւթական աշակցութեամբ միայն կրցած են պահել իրենց գոյութիւնը, մինչդեռ մեր մէջ՝ ո՞ր միայն կառավարութիւն չունինք, այլ եւ ունենք գառակարգ՝ չընելու համար ընթերցասէր չէ՞ բանասիրական թերթերու արժէքը չէ կրցած գնահատել գեռն:

Ազգ մը՝ որ այնքան զանազան շրջաններ անցած է, պէտք ունի ճանշնալու եւ ոտքիւնել իր անցեալ կենանքը — այնպէս ինչպէս որ էր իսկապէս, իր պարզութեան մէջ, առանց չափապանցութեան եւ կեղծիքի: «Հանդէս»ի պայտածն եղած է այս ուղղութեամբ ծաղցնել մեզ մեր հին պատմութիւնն ու լեզուն, աշխարհագրութիւնն ու գրականութիւնը:

Խախապէս գնահատելի է «Հանդէս»ի այս կատարած գերը:

Ար փափաքիմ որ այս ուղղութեամբ շարունակուի այն, առանց շեղելու իր բուն նպատակէն:

եւ կը մաղթեմ որ մեր ունեւորներէն մէկը կարեւոր գումարով մը ապահովէ «Հանգէս»-ի ապագան, որուն ի սրտէ ցանկացող է՝

Կ. ԲԱՍՄԱՆԻԱՆ

Եւգոնիա, 12/25 Նոյեմբ.

Պատ. Խմբագրութիւն.

Ուրախութեամբ եւ սրտագին համակրութեամբ կ'ողջունեմ ի հեռուստ գեղեցիկ դադարը՝ զոր ունեցեր էք տօնելու համար «Հանգէս»-ի քսանեւհինգամայ շրջանին յորեւեմը:

«Հանգէս»-ը մեր ազգին մէջ եղած է այն միակ, անգուական թերթը որ կըցած է ձեռնհասօրէն մշակել հայ լեզուի եւ հայ մատենագրութեան վերաբերեալ հարցերը՝ նոր ուղղութեամբ, եւ բոլորովին գիտական ու քննական ոգիով: Այս տարեկանով՝ ան ահագին ծառայութիւն մատուցած է մեր ազգին: Իր քսանեւհինգ տարուան կեանքը ներկայացնող ճոխ հաւաքածոն հայագիտութեան ամենէն շքեղ կոթոնն է, որ անկորնչելի փառքը պիտի մնայ՝ զայն կառուցանող Միւթարեան գիտական Միաբանութեան:

Այս առթիւ իմ շնորհաւորութիւններս մատուցանելով պատ. Խմբագրութեանը, կը մաղթեմ ի սրտէ որ «Հանգէս»-ը գեւ. երկար տարիներ նոյն ուղղութեամբ ու նոյն ոգիով յարատեւ ծառայել հայ բանասիրութեան:

Խորին յարգանքներով

ՅՈՒՀ. ԳԱՋԱՆԻԱՆ

Գահիրէ, 28 Նոյեմբեր 1911.

Պատ. Խմբագրութիւն.

Պատուական Հանգիսիդ ֆառնեհինգամայ Յօդուանի Հանգիսի թեանց առթիւ եւ ալ կուգամ խոնարհաբար մանաւանդել Ձեզ՝ ուղարկելով իմ անկեղծ շնորհաւորութիւններս: Յետեւ եւ խոնարհ մշակ մըն եմ եւ ալ որ կ'աշխատիմ Յիշատակարանովս վատ պահել Հայութեան պատմութիւնն ու կեանքը, դողող քայլերով կը քայլեմ այն ճամբան, որ բացիք ու յայտնեցիք մեզ համար. քաջ կամք ունինք եւ կ'աշխատինք հոտ հասնել: Գուցէ հասած էք եւ Ձեր բարբառութեան մէջ էք. եւ այն օգտակարութիւնը որ ունեցած էք Ազգին Ձեր պատմական «Հանգիսի» հրատարակմամբ, առաջնապէս է եւ միակ տեղը գրաւած պատմական ու գիտական տեսակետով: Ուրիշ շատ ու շատերու նման եւ ալ օգուտած եմ Ձեզմէ, խոստովանութիւն պարել է ու շատ անկեղծ: 1887ին էր երբ «Հանգէս» սկսած է հրատարակուիլ. հայրս գրաւէր անց մ'ալ (Գէորգ Ջաղարեան) երբ տուն կը բերեր «Հանգէս», թիւերը, եւ գպրոցական

տղեկ մը, մտաւորական պատիկ պաշար մը ունէի մայն, բայց մանաւորաբար հետաշրջեր էի պատմական իրերու, եւ սկսած էի պատրաստել Յիշատակարանը. բայց ոչ մեծօրոն ունէի եւ ոչ ալ կարողութիւն: «Հանգէս»-ի թիւերը ինծի գպրոց մը եղան. առաջները ինծի ձանձրոյթ պատճառեցին, չէի ճանշար, բայց հետզհետեւ ամեն թիւ կարգաւով, անգամ մ'ալ այլ քան անցունելով՝ վերջապէս կըցայ հետզհետեւ համեմալ պարունակութիւններն. եւ ալ համոյց զգալ հանգիսին: Ետջորդ տարին հայրս վախճանեցաւ եւ ես ստիպուած նետուեցայ կեանքի պոլքարին մէջ, այս առնչէն ցայսօր իմ երկրորդ գպրոցս եղան «Հանգէս» Վանքի մէջ էլ երբ եւ ես պատիւն ունիմ այսօր ողջունելու ֆառնեհինգամային շոյն իսկիւր մեր աշակերտը, իմ տարիներու աշխատութեանց պատուովը:

Առաջիկայ միշտ Հանգիսիդ ջանք, եւ կը մաղթեմ որ արժանանայ ան իր յիշմամբակին եւ հարիւրամեակին: Ապրիլ ու շատ ապրիլ դուք ալ Ձեր աշխատակիցներն ալ, որ Ազգին մէջ տարիներու անվճատ աշխատութեամբ կը շարունակէք միակ բանասիրական լուրջ թերթը, որ պատիւ մըն է Ազգին Հանգիսիեան:

Այսօր այս մեծ տօնին օրը Աշխարհի շարս կողմերէն ստացած շնորհաւորութիւններուն հետ խառնելով նաեւ իմ, կը կարծեմ որ իմ երախտագիտական հարկս մատուցած կ'ըլլամ. այնպէս ինչպէս որ աշակերտ մը պիտի տար իր ուսուցչին, որովհետեւ իրաւամբ դուք գպրոց մը բացած էք «Հանգէսով», որու յետին մէկ աշակերտը իր ձայնը կը մեղծէ իրմէ յաջող ընկերներու ձայնին:

Ապրեցէք շատ ու շատ եւ Ձեր գրական գպրոցը միշտ եւ յարատեւ ըլլայ, եւ Ձեր յիշատակին ունենաք ինծի նման շատ ու շատ աշակերտներ:

Ընդունեցէք Վեր. Հայրեր իմ անկեղծ

շնորհաւորութիւններս

բանաստեղծ Հեղինակ «Յիշատակարանին»

ՎԱՀԱՆ Գ. ՋԱՐԴԱՐԵԱՆ

Յիշատակարանի 25-26րդ թիւերն կը հրատարակուին ի պատիւ «Հանգէս»-ի Յօդուանին եւ կը պարտեն նախն Աննանեան Միւթի. Հայրեր շատերուն կենսաւորութիւններն եւ շատ անկեղծ:

